

Recension: Carin Ellberg på Nordiska akvarellmuseet

Kultur

Carin Ellberg riktar blicken mot havslivet i sina fantasifulla akvareller, skulpturer och målningar på Nordiska akvarellmuseet. Sara Arvidsson har sett en utställning som är radikal genom sin mildhet.

Sara Arvidsson

🕒 19:01 - 2 okt, 2022

Carin Ellberg

Det kan vara något som havet lägger upp framför mina fötter

Nordiska akvarellmuseet

Utställningen visas mellan 2 oktober och 29 januari 2023

Havet lockar just nu tankarna till de saboterade gasrören i Östersjön och vilka konsekvenser detta så småningom kan ha på livet i vattnet.

Carin Ellbergs utställning – ”Det kan vara något som havet lägger upp framför mina fötter” – på Nordiska akvarellmuseet har, som av ett ödets nyck, vernissage några dagar efter läckorna. Men även om hennes konst rör sig i ett slags möjligheternas land och befolkas av en utforskad marin flora, är den inte märkt av rädsla. En del av varelserna påminner visserligen om H. P. Lovecrafts ”Cthulhu” till det yttre, men de blir aldrig överdrivet mardrömslika.

I akvarellserier varierar former som för tankarna till musslor, sjögräs och fantastiska väsen. De skulle aldrig platsa i en biologibok – de är för elastiska och flyktiga. De tycks göra allt för att undgå en objektifierande blick. I exempelvis verk som ”Lämnar delar av sig själv” ser den tuschkonturerade figuren på papperet ut som en hybrid av en grisskär korall och ett juver. Eller är det kanske en inälva som har glidit ut från en främmande djurkropp?

Spröda och spräckliga kollageremсор täcker bitvis de luftiga akvarellfälten och skapar ytterligare oreda. Carin Ellbergs bildvärld gör sig på så vis svår att kategorisera och trots att den leker med tanken om en sorts kartläggning av organiskt liv vill den knappast leverera några färdiga och entydiga svar. Den vill så tydligt befinna sig i ett flytande tillstånd, ett ständigt vardande. Vara på väg någonstans.

Det verkar som naturen har spruckit och uppdagat portar till multipla solsystem

Hennes skulpturer – mobiler i Calders anda – hänger från taket och kan bäst beskrivas som tredimensionella teckningar. Järnstängerna har böjts i sirliga bågar och innefattar glasmedaljonger som ser ut som ädelstenar. Den största av dem – ”Mother of Pearl” – sänker sig ned likt en maffig mussla eller ett rymdskepp och i dess inre dinglar en turkos skiva, en liten planet. Skuggorna som uppstår på de kringgårdande väggarna medför en utvidgning av de skulpturala objekten.

I de stora nyproducerade akrylmålningarna, som gör mig vimmelkantig fast inte lika tagen som hennes övriga arbeten, fortplantar sig element från hennes universum – ögonliknande ellipser och runda plattor. I ”Andra landskap 1” blöder himlen, eller rättare sagt himlarna, på grund av den rinnande färgen. Det verkar som naturen har spruckit och uppdagat portar till multipla solsystem. Rosa opaka cirklar fortplantar sig över det blådimmiga landskapet och luckrar upp centralperspektivet. Just detta verk framkallar faktiskt ett visst obehag, det tycks få marken att skaka.

Under pressvisningen uttrycker Carin Ellberg sin fascination för allt. En mikroskopisk partikel kan rymma en hel värld. Detta blir något av en tröst, en lisa. Jag ser en del likheter mellan hennes existentiella och spirituella utforskningar och dem Hilma af Klint gav sig i kast med under början av förra seklet, även om den senares verk är mer distinkt kopplade till teosofin. Men även i Ellbergs konst tycker jag mig

spåra en tanke om att konsten kan fungera som en ingång till det gudomliga, fast det gudomliga är i detta fall tillåtande och bejakande, fundamentalismens motsats.

Hon skapar inte uttalat politiska verk men de kan genom sitt sätt att närma sig omgivningen ge en hint om vad vi för närvarande saknar: hopp och öppenhet. Med det sagt är detta inte en tam eller slätstruken utställning, snarare tvärtom. Detta är konst som tystlåtet gör uppror mot inskränkt fyrkantighet och inte räds det okända. I en värld där kallhamrad hårdhet dominerar, kan mildheten framstå som radikal.

Sara Arvidsson

kultur@gp.se

Följ

Publicerad: Göteborgs-Posten, 2022-10-18

<https://www.gp.se/kultur/kultur/recension-carin-ellberg-på-nordiska-akvarellmuseet-1.82342502>